

ГРОМАДСЬКА РАДА ДОБРОЧЕСНОСТІ

вул. Механізаторів, 9, м. Київ, 03109

<https://grd.gov.ua>

Затверджено
Громадською радою доброчесності
20 квітня 2017 р.

ВИСНОВОК

про невідповідність кандидата на посаду судді Верховного Суду Семенюка Геннадія Васильовича критеріям доброчесності та професійної етики

Проаналізувавши інформацію про **Семенюка Геннадія Васильовича** (далі – Кандидат), який є суддею Одеського апеляційного адміністративного суду, Громадська рада доброчесності виявила дані, які дають підстави для висновку про невідповідність Кандидата критеріям доброчесності та професійної етики.

Кандидат у складі колегії суддів апеляційної інстанції залишив в силі заборону мирних зібрань, керуючись при цьому **Указом Президії Верховної Ради СРСР від 28.07.1988 р. № 9306-ХІ «Про порядок організації і проведення зборів, мітингів, вуличних походів і демонстрацій в СРСР»**.

Так, **15.10.2013 р.** колегія суддів під головуванням Кандидата визнала законною постанову суду першої інстанції про заборону Одеській обласній організації ВО «Свобода», Одеській обласній Раді робочих, Ніні Кочановській Одеським барикадам честь та совість Партії регіонів, Громадській організації «Колокол», Всеукраїнському громадському об'єднанню «За Україну, Білорусь і Росію», Єврейській повстанській армії, Одеській міській організації Всеукраїнського об'єднання «Батьківщина» на проведення 24.08.2013 р. зборів, мітингів, пікетів, походів, демонстрацій та інших мирних зібрань у місті Одесі у таких місцях: парк ім. Т. Г. Шевченко, пров. Сабанський, вул. Канатна, вул. Буніна, вул. Пушкінська, вул. Дерибасівська, вул. Преображенська, вул. Пастера, вул. Старопортофранківська, вул. Приморська, вул. Белинського, вул. Рішельєвська, вул. Єврейська, вул. Грецька, Олександрівський проспект, вул. Успенська, вул. Маразліївська, Приморський бульвар, площа Єкатерининська (<http://reyestr.court.gov.ua/Review/34294514>).

Кандидат у складі колегії суддів постановив ухвалу після того, як Європейський суд з прав людини рішення у справі «Веренцов проти України» (рішення стало остаточним **11.07.2013 р.**) констатував:

«... тоді як Конституція України вимагає завчасного повідомлення органів влади про намір провести демонстрацію та закріплює, що будь-яке його обмеження може встановлюватися лише судом, Указ 1988 року, розроблений відповідно до Конституції СРСР 1978 року, передбачає, що особи, які бажають провести мирну демонстрацію, повинні отримати дозвіл від місцевих органів влади, які також мають право заборонити будь-яку таку демонстрацію. З преамбули Указу зрозуміло, що він був призначений для абсолютно інших цілей, а саме - надання органами влади засобів для висловлення своїх поглядів на користь певної ідеології лише деяким категоріям осіб, що саме по собі є несумісним з самою суттю свободи зібрань, що гарантується Конституцією України.

... Суд також відзначає, що, як загально визнано, постанова Верховної Ради України «Про порядок тимчасової дії на території України окремих актів законодавства Союзу РСР» стосується тимчасового застосування законодавства Радянського Союзу, і досі парламентом України не було введено в дію жодного закону, який би регулював порядок проведення мирних демонстрацій, хоча статті 39 та 92 Конституції чітко вимагають того, щоб такий порядок було встановлено законом, тобто актом парламенту України. Хоча Суд погоджується з тим, що державі може знадобитися певний час для прийняття законодавчих актів протягом перехідного періоду, він не може погодитися з тим, що затримка у понад двадцять років є виправданою, особливо коли йдеться про таке фундаментальне право як свобода мирних зібрань» (п. 54, 55).

Кандидат повинен був знати про таке знакове для судової практики рішення Європейського суду з прав людини.

Замовчування цього рішення, застосування норм права всупереч практиці Європейського суду з прав людини є проявом свавілля (свідоме ігнорування), або принаймні грубої недбалості. Це може також свідчити про залежність Кандидата від виконавчої влади.

Додатково Громадська ради доброчесності вирішила надати Вищій кваліфікаційній комісії суддів України інформацію про Кандидата, яка не стала підставою для висновку.

Згідно з інформаційною довідкою № 85374365 з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно Кандидат набув у 2009 році у власність за договором дарування квартиру в Одесі загальною площею 82,5 кв.м. У тому ж будинку, де знаходиться квартира, матір Кандидата з 2005 року володіє машиномісцем. У зв'язку з цим, Громадська рада доброчесності припускає, що квартира була подарована Кандидату матір'ю. З огляду на це, вважаємо за доречне рекомендувати Вищій кваліфікаційній комісії суддів України поставити запитання Кандидату щодо того, ким була

подарована нерухомість. У випадку, якщо Кандидат підтвердить, що квартира подарована його матір'ю, рекомендуємо поставити питання щодо походження коштів на купівлю квартири.

Відповідно до частини четвертої статті 19 Регламенту Громадської ради доброчесності за наявності важливої інформації Рада у подальшому може окремим рішенням змінити або скасувати висновок, або затвердити новий висновок.

Додатки

1. Інформаційна довідка з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно та Реєстру прав власності на нерухоме майно, Державного реєстру Іпотек, Єдиного реєстру заборон відчуження об'єктів нерухомого майна щодо об'єкта нерухомого майна

Координатор

Громадської ради доброчесності